

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Σκηνή 1^η

Μουσική... Αυλαία κλειστή. Εμφανίζεται ξαφνικά και απότομα ο αφηγητής μέσα από τις κουίντες...

Αφηγητής

Τσα! Σας τρόμαξα ε; Έχουμε **και** στοιχεία θρίλερ στο έργο!

*(Ακούγεται μια βαριά αντρική φωνή από μέσα:) **Αυ κρίνουμε από την εμφάνισή σου!!!...***

Απλήρωτος κομπάρσος! ... Μουσική παρακαλώ...

Αφηγητής

Ποιος δε γνωρίζει ερωτώ
Κι ευθύς αμέσως απαντώ
Μια αγάπης ιστορία
Για έναν κύριο και μια ... κοπέλα!
Που Ρωμαίο τον (ε)λένε
Μα οι ρέγκες τον .. φιλοδακρύζουν
Γιατί αγάπησε με πάθος
Την Ιουλιέτα δίχως ... λίπος!

Το ζευγάρι γκρινιάζει στον αφηγητή

Ρωμαίος

Θα μας πάρει ώρα η αφήγηση;

Ιουλιέτα

Με πόνεσαν οι γαμπούλες μου...

Ρωμαίος

Αχ ψυχούλα μου εσύ!

Αφηγητής

Μα τα σόγια τους χτυπιούνται
Που αιώνια μισούνται
Σαν τον σκύλο με γατί
Κι ας μην ξέρουν το ... why!!!

*(βγαίνουν στη σκηνή – από τη μία πλευρά - οι μητέρες του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας και από την άλλη οι πατεράδες ...παγώνουν κι ο **αφηγητής** συνεχίζει)*

Αααααααα! Μα ο Ρωμαίος δεν αντέχει
Την Ιουλιέτα δική του να μην έχει
Κι έτσι αγόρασε απ το φαρμακείο...
Θανατηφόρο δηλητήριο για ... να πιούνε *(δείχνει τα δύο του δάχτυλα)*

Ο αφηγητής παραμερίζει Ο Ρωμαίος κι η Ιουλιέτα «ξεπαγώνουν»...

Ιουλιέτα

Ω Ρωμαίε, Ρωμαίε, γιατί να είσαι ο Ρωμαίος (...καμηλόφωνα στο κοινό) και να μην είσαι ένα όμορφο, γυμνασμένο ορφανό και πλούσιο αγόρι δηλαδή;

Ρωμαίος

Ω πανέμορφη κόρη, φεγγάρι τ' ουρανού μου, φως των ματιών μου, δεν πάει άλλο. Πρέπει να δώσουμε ένα τέλος σ αυτό το μαρτύριο. Αφού δεν μπορούμε να είμαστε μαζί στη ζωή ας είμαστε ενωμένοι για πάντα στο θάνατο.

Ο Ρωμαίος βγάζει ένα μπουκαλάκι με δηλητήριο. Το ανοίγει και οι αναθυμιάσεις τους ζαλίζουν. Η Ιουλιέτα ζορίζεται...

Ιουλιέτα

Εεεε, μήπως είσαι λίγο υπερβολικός αγαπημένε μου; Μήπως έστω και τόσο δα τα παραλές;

Ρωμαίος

Ωωω μακάρι τα λόγια σου να ήταν αληθινά. Μα κοίτα και μονάχη σου με τους υπέροχους καστανούς οφθαλμούς σου...

«Ξεπαγώνουν» οι γονείς, ένα – ένα ζευγάρι, κι ο αφηγητής πατάει κουμπιά από τηλεκουτρόλ προς το μέρος τους

Πατέρας Ρ

Ετοιμάσου να πεθάνεις σκύλε Καπουλέτε. Τα βόλια μου θα τρυπήσουν κάθε ζωτικό σου όργανο!

Πατέρας Ι

Φύλαξε τα λόγια σου ποταπό υποκείμενο, που ρίξατε τα δίκτυα σας στην αγνή μου θυγατέρα.

Πατέρας Ρ

Λέγε ό,τι θες Σταλόνε της κακιάς ώρας, μα τα τελευταία σου λόγια θα είναι τα βογκητά σου καθώς θα σε σφάζω σα ζώο...

Πατέρας Ι

Με κάνεις και γελώ, μα άκου τούτο αχρείε Μοντέγε. Το πλαδαρό σου κορμί θα γεμίσει τρύπες κι όταν θα πίνεις νερό θα μοιάζεις με σουρωτήρι!!!

Πατέρας Ρ

Τα λόγια είναι περιττά κι εκτός αυτού μούδιασε το χέρι μου να σε σημαδεύω, γι αυτό ετοιμάσου να πεθάνεις...

Πατέρας Ι

Γεννήθηκα έτοιμος, όχι όμως για να πεθάνω, αλλά για να σε σφάζω στο γόνατο! Φυλάξου...

Οι πατεράδες κάνουν έναν κύκλο σημαδεύοντας ο ένας τον άλλο και μετά ... ξιφομαχούν με τα πιστόλια!!! Ο αφηγητής πατάει το κουτρόλ και

παγώνουν οι άντρες και καιόπιν πατάει άλλο κουμπί στο μέρος των γυναικών όπου ξεπαγώνουν με τη σειρά τους...

Μητέρα Ρ

Αν νομίζεις αγαπητή μου ότι ο κανακάρης μου είναι για τα δόντια της ξεπλυμένης και γεμάτη φακίδες θυγατέρας σου, είσαι πολύ γελασμένη!

Μητέρα Ι

Κράτα το χαλβά μπέμπη σου στην κούνια του χρυσή μου και νανούριζε τον μέχρι να πέσει σε χειμερία νάρκη!

Μητέρα Ρ

Τα λες από το φθόνο σου όλα αυτά, μια και η χλωμή σου κόρη μεγάλωσε με μια παραμάννα!

Μητέρα Ι

Οι προσβολές σου δεν με αγγίζουν κι αν θες να ξέρεις η κόρη μου είναι η πιο πολυπόθητη νύφη σε όλη τη Βερόνα!

Ραυση από τον αφηγητή

Αφηγητής

Και σα να μην έφταναν αυτά
Δάκρυα πόνου κυλούν ... ζεστούτσικα
Απ την πρώην του ωραίου...
Ε, ποιου άλλου βρε;... Του Ρωμαίου

Εμφανίζεται κλαίγοντας η Ροζαλία και περιφέρεται δεξιά κι αριστερά...

Ροζαλίνα

Πώς μου το έκανε εμένα αυτό; Εμένα! Την πανέμορφη – κατά γενική ομολογία – Ροζαλίνα, ανιψιά του Καπουλέτου και πρώην, πρώην, ΠΡΩΗΝ! αγαπημένη του Ρωμαίου... Πώς θα τον αντέξω τέτοιο πόνο; Να πάρω κανένα ντεπόν; Όχι! Μήπως να πάω να πεθάνω; Τι λες μωρέ! Να πάω να τον σκοτώσω; Κι αυτόν κι αυτή μαζί; Α πα, πα, πα, θα χαλάσω τα νύχια μου... Γιατί; Γιατί μου το έκανες αυτό...

Αφηγητής

Τα πράγματα αγαπητοί μου δεν είναι απλά
Κι ο πρώην της Ιουλιέτας κατρακυλά
Πίνει, μεθάει και τρεκλίζει
Κι από μονά όλα τα λέει... δύο φορές! (δείχνει δύο δάχτυλα)!

Και καθώς κλαίει απαρηγόρητη ο Ροζαλίνα μπαίνει φουριόζος ο Πάρις στη σκηνή με ένα σπαθί στο ένα χέρι και μια μποτίλια στο άλλο...

Πάρις

Πού, πού, είναι το κάθαρμα; Πού πού κρύβεται ο δειλός; Θα, θα τον κόψω σα φέτες από φιλέτο μο-μο-σχάρι νουά ...Κυρά, μήπως είδες κά-κά-ποιον γελοίο να κρύβεται στα δε-δέντρα;

Ροζαλίνα

Άσε με στον πόνο μου... γοητευτικό αγόρι. Είμαι βουτηγμένη στη δυστυχία...

Πάρις

Μα γιατί ό-ό-μορφη κυρά; Ποιος τόλμησε να πι-πι-κράνει αυτή την οπι-οπι - τασούλα που βλέπω μπρος μου;

Ροζαλίνα

Όμορφα τα λόγια σου, μα δεν βρίσκω παρηγοριά στο άκουσμά τους... Πες μου όμως το όνομά σου... να το πάρω μαζί μου στον άλλο κόσμο...

Πάρις

Με - με - με φωνάζουν Πα-Πάρη!

Ροζαλίνα

Δε νομίζω να το πάρω μαζί μου στον άλλο κόσμο!

Πάρις

Με πα-παρεξήγησες... Δε δε με λένε Πα-πάρη με λένε... πα -πα

Ο αφηγητής πατάει pause

Αφηγητής

Άστο Παρούλη, θα χρονίσουμε... [όλοι επί σκηνής]

... Έτσι που λέτε φίλοι μου...

Όλα κρέμονται από μια κλωστή...

Μπαίνει φουριόζα η παραμάννα της Ιουλιέτας φωνάζοντας

Παραμάννα

Κυρία, κυρία, αφέντη...

Αφηγητής

...και μια βελόνα

Παραμάννα (του αγριοκοιτάζει)

Παραμάννα άσχετη!

Αφηγητής

Το ίδιο είναι!!!

Παραμάννα

Αφέντη, κυρά, έχω δυσάρεστα νέα... και τα δυσάρεστα πιάνουν και σας (απευθύνεται στους γονείς του Ρωμαίου)

Και οι 4

Τι συμβαίνει;

Παραμάννα

Η Ιουλιέτα...

Μητέρα I

Τι έπαθε η κουκλίτσα μου;

Παραμάννα

Και ο Ρωμαίος...

Μητέρα

Τι έπαθε το αγόρι μου;

Παραμάννα

Πήραν...

Πατεράδες

Τα βουνά;

Παραμάννα

Δηλητήριο!!!

Εκείνη την ώρα πέφτουν κάτω ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα ενώ ο Πάρις και η Ροζαλίνα χτυπούν τα χέρια θριαμβευτικά

Και οι 4

Γιατί;

Παραμάννα

Γιατί δεν τους αφήνετε να ζήσουν μαζί

Και οι 4

Όχι!!!

Παραμάννα

Όμως... υπάρχει ελπίδα ακόμη...

Και οι 4

Ελπίδα;

Παραμάννα

Σιγά καλέ, με ξεκουφάνατε

Πατέρας I

Λέγε γρήγορα μωρή καρφίτσα γιατί θα πάθω εγκεφαλικό

Παραμάννα

Παραμάννα είπαμε

Πατέρας P

Το ίδιο είναι. Λέγε!

Παραμάννα

Να, μου έδωσε αυτό το αντίδοτο ο πατήρ Λαυρέντιος. Είπε, πως αν το πιουν μέσα στα πρώτα 30 λεπτά θα γίνουν καλά!

Μητέρα I

Αχ Παναγιά μου...

Μητέρα P

Και πόση ώρα έχει περάσει από τότε που το ήπιαν;

Πετάγεται ο αφηγητής μπουκωμένος ...

Αφηγητής

25 λεπτά! Ίσα που προλαβαίνετε...

Κλείνουν τα φώτα... Μουσική... χορογραφία από όλους....Κλείνουν τα φώτα...